

POSTANOWIENIE

Dnia 14 lipca 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Eugeniusz Wildowicz

w sprawie **M. W.**

skazanego z art. 200 § 1 k.k. i in.,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 14 lipca 2022 r.

wniosku obrońcy o wstrzymanie wykonania prawomocnego orzeczenia

na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. *a contrario*

p o s t a n o w i ł

nie uwzględnić wniosku.

UZASADNIENIE

W niniejszej sprawie obrońca skazanego przedstawiła szereg argumentów przemawiających za uwzględnieniem wniosku o wstrzymanie wykonania orzeczenia, nie mniej wymienione przez nią okoliczności stanowią typowe konsekwencje wykonania kary pozbawienia wolności. Kara ta z zasady wywołuje negatywne skutki nie tylko w funkcjonowaniu psychicznym skazanego, ale i w sferze materialnej. Różnego rodzaju negatywne następstwa wykonania kary dotyczą też najbliższych skazanego, którzy mają z nim utrudnionych kontakt i nie mogą liczyć na jego codzienne wsparcie. Wskazane we wniosku okoliczności natury zdrowotnej, osobistej i rodzinnej nie stanowią jednak przesłanki wstrzymania wykonania kary w postępowaniu kasacyjnym, a co najwyżej brane są pod uwagę w postępowaniu wykonawczym, przez prowadzący je sąd (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 4 stycznia 2022 r., IV KK 585/21).

Treść rozstrzygnięcia sądu kasacyjnego w przedmiocie wstrzymania wykonania orzeczenia zależy przede wszystkim od stopnia prawdopodobieństwa uwzględnienia wniesionej kasacji, a to w niniejszej sprawie nie jest ponadprzeciętnie duże. Intencją jest zapobieżenie sytuacji poniesienia przez skazanego dolegliwości wynikającej z wykonania prawomocnego wyroku, której nie powinien doznać wobec zasadności wniesionej kasacji (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 21 grudnia 2021 r., III KK 479/21).

Wstrzymuje się zatem wykonanie zaskarżonego kasacją wyroku wtedy, gdy wyraźnie rysuje się perspektywa uniewinnienia skazanego, względnie umorzenia wobec niego postępowania na skutek uwzględnienia kasacji (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 15 lutego 2018 r., II KK 23/18). Regułą jest bowiem wykonalność prawomocnego wyroku (art. 9 § 2 k.k.w.), zaś wstrzymanie jego wykonania – wyjątkiem. Charakter podniesionych w przedmiotowej kasacji zarzutów nie uprawnia do wyciągnięcia wniosków o jej zasadności, w stopniu prowadzącym do uwolnienia skazanego od odpowiedzialności karnej. Nie stwierdzono ponadto w postępowaniu wystąpienia bezwzględnych przyczyn odwoławczych, skutkujących koniecznością uchylenia zaskarżonego wyroku.

Biorąc powyższe pod uwagę, Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.

[as]